

dne 11. ledna 1924, podle něhož »jeden každý z postupitelů má míti právo předkupní na celou nemovitost, kdyby z jakéhokoli důvodu jeden neb druhý z nynějších spolumajitelů a postupitelů právo předkupní vykonávati nechtěl, anebo nemohl« a že případ nastal proto, že druhý postupitel Karel Š. nemůže vykonávati své předkupní právo pro duševní chorobu a úplnou nemajetnost, kteréžto důvody byly úředně známy i knihovnímu soudu první stolice, neobstojí. Vklad převodu vlastnického práva k nemovitosti zatížené předkupním právem nelze pro jinou osobu než pro tu, pro kterou předkupní právo zní, povoliti, neprokázal-li žadatel zánik předkupního práva způsobem předepsaným v knihovním zákoně, totiž listinami (srov. §§ 26, 94 kn. zák. a rozh. čís. 9304 sb. n. s.). To se tu nestalo. Pouhá — byť i úřední — znalost pravého stavu věci u soudu nemůže listinný důkaz ten nahraditi a proto nestačí. Neprávem vytýká dovolací stížnost napadenému usnesení, že knihovní žádosti nevyhověl, usnesení prvního soudu nepotvrdil alespoň co do polovice patřivší kdysi dovolací stěžovatelce Amalii Š-ové a pro ni zatížené předkupním právem. Z řečeného odstavce X. odstupní smlouvy plyne při výkladu podle § 914 obč. zák. úmysl stran, že předkupní právo ohledně obou polovin nemovitostí lze vykonávati jen tak, by obě, celá nemovitost, byly vlastnictvím buď původních postupitelů Š-ových (pokud se týče jednoho z nich) anebo vlastnictvím dřívější nabyvatelky Jiřiny M-ové, ale nikoli tak, by snad jedna polovice zůstala této a jedna oněm anebo jednomu z nich.

Čís. 10820.

**Nekalá soutěž (zákon ze dne 15. července 1927, čís. 111 sb. z. a n.).
Neoprávněný výkon živnosti (zastupování notářem po živnostensku ve sporných věcech) aneb podniku nelze o sobě pořaditi pod žádné ustanovení zákona o nekalé soutěži.**

(Rozh. ze dne 22. května 1931, Rv II 479/30.)

Žalující advokát domáhal se na žalovaném notáři, by bylo uznáno právem, že žalovaný jest povinen zanechat zastupování stran po živnostensku v občanských sporech u okresních soudů. *Procesní soud první stolice* žalobu zamítl. *Důvody:* V přijímání zastupování v občanských sporech u okresních soudů nelze o sobě shledávati pochybení proti zákonu o nekalé soutěži čís. 111 z roku 1927, zejména pak proti § 1 tohoto zákona. Toto ustanovení zákona předpokládá, že se žalovaný v hospodářském styku ocitl v rozporu s dobrými mravy soutěže jednáním způsobilým poškoditi soutěžitele. Této skutkové podstaty nebylo by však ani tehdy, kdyby žalovaný nebyl oprávněn přijímati takové zastupování, neboť povaha rozporu s dobrými mravy soutěže nezávisí snad již na tom, zdali jednající byl v této činnosti podle předpisů živnostenských po případě jiných zákonů vůbec oprávněn nebo nebyl, nýbrž předpokládá bez ohledu na otázku oprávnění určité skut-

kové počínání si při soutěži, které odporuje dobrým mravům. Takové jednání žalovaného nebylo však žalobcem ani tvrzeno. Příslušné úřady dozorčí, jak notářská komora tak i kárný senát vrchního soudu uznaly rovněž o stížnosti žalobce, že není příčiny ke kárnému zakročení proti žalovanému pro jeho činnost jako zástupce ve sporných věcech. Ostatně nelze uznati správným názor žalobcův, že podle nynějšího stavu zákonodárství jest notářům vůbec zakázáno zastupovati strany v občanských rozepřích, jak patrně také z §§ 28, 30, 31 a 42 c. ř. s., žalobcem samým uváděných. Nebylo by také poslouženo zájmům venkovského obyvatelstva u okresních soudů, kde není vůbec advokáta anebo je jediný, kdyby se notářům zapovídalo, převzítí tam zmocnění k zastupování ve sporech. Sluší-li činnost tuto pokládati za provozovanou po živnostensku čili nic, jest pro tento spor nerozhodným. **O d v o l a c í s o u d** napadený rozsudek potvrdil. **D ů v o d y:** Soud první stolice po právní stránce nepochybil, pravě, že podle stavu nynějšího zákonodárství nelze říci, že notáři jsou ze zastupování stran ve sporných věcech občanských naprosto vyloučení. Stačí poukázati k tomu, co se o tom blíže uvádí v napadeném rozsudku. Podle názoru odvolacího soudu však skutkový děj žaloby vůbec nelze posuzovati s hlediska zákona čis. 111/27 o nekalé soutěži, který předpokládá soutěžitele, jimiž však proti advokátům nejsou ani notáři, ani pokoutní písaři. Tu vůbec nejde o zájmy soukromé, které by byly dotčeny a které má zákon o nekalé soutěži jediné na mysli, nýbrž o zájmy veřejnoprávní, které jsou upraveny a chráněny zcela jinými normami a které musí býti docela jinými prostředky obhajovány, než zákonem o nekalé soutěži cestou soukromoprávního sporu. Pokud byl notář v konkrétních případech k zastupování oprávněn v mezích platných zákonů, pak ovšem nebylo by lze říci o něm, že se dotkl nějakým nedovoleným způsobem zájmů žalobcových. Jednal-li však mimo obor působnosti, jak jest mu zákonem vymezen jako veřejnoprávnímu orgánu, náleží posouzení takových případů úřadům, které jsou podle zákona pověřeny dohledem nad činností notářů, kterým také náleží, by se postaraly o nápravu a zamezení nezákonné činnosti, protože jde tu o zájem veřejnoprávní a soudu nenáleží rozhodovati o tom v rámci soukromoprávního sporu. Ostatně příslušné úřady v tomto případě o nadhrozených otázkách již také jednaly a rozhodly, a zůstalo nedotčeno odvoláním skutkové zjištění rozsudku, podle něhož ani notářská komora ani kárný senát vrchního soudu neshledaly příčiny ke kárnému zakročení proti žalovanému pro činnost toho rázu, jak mu ji za vinu klade žaloba.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Provinění žalovaného proti zákonu o nekalé soutěži a tudíž i právní důvod žaloby vidí žalobcovo dovolání jen v tom, že žalovaný, prý proti platným zákonům, zejména proti předpisům c. ř. s. a notářského řádu zastupuje strany ve sporech před soudy po živnostensku. Tímto přednesem se žalobce pokouší, podrobiti soudnímu rozhodování podle zákona o nekalé soutěži otázku, jejíž rozhodování je vyhrazeno úřadům

povolaným k doзору na činnost veřejných notářů, nikoli však občanským soudům ve sporech, a jejímž vyřešením, ať dopadne jakkoliv, ať už tedy notáři smí neb nesmí zatsupovati strany ve sporech před soudy po živnostensku, nikdy nemůže býti zjednán podklad pro žalobní nárok podle zákona o nekalé soutěži. Neoprávněný výkon živnosti aneb podniku, jejich výkon bez zákonnitého oprávnění, nelze o sobě podřaditi pod žádné z ustanovení zákona o nekalé soutěži, ani pod jeho speciální (zvláštní) ustanovení §§ 2—14, ani pod jeho generální (povšechná) ustanovení § 1, neboť nestačí k uskutečnění jejich skutkových podstat, by někdo živnost nebo podnik vůbec provozoval, ať již s řádným povolením aneb bez něho, nýbrž jest třeba, by se dopustil nekalé soutěže v hospodářském styku, do kterého právě přichází teprve při vykonávání své živnosti. Okolnost, že podnik nemá právní podklad, nemá pro jeho posuzování s hlediska zákona o nekalé soutěži právní význam. Neoprávněné jeho provozování se stíhá podle zvláštních — veřejnoprávních — předpisů, které je stíhaly již před platností zákona o nek. sout., takže v té příčině nebylo třeba nové úpravy tímto zákonem. Proviní-li se živnostník (podnikatel), jehož podnik nemá právní podklad, při jeho provozování — v hospodářském styku — proti zákonu o nekalé soutěži, není mu ovšem nedostatek právního podkladu jeho živnosti na omluvu. I takový podnikatel jest odpověden za jednání, jež zahrnuje v sobě nekalou soutěž. Než pouhým vstupem, byť i se stal nezákonným vlouděním se mezi živnostníky (podnikatele), stává se neoprávněný živnostník (podnikatel) teprve soutěžitelem, ale nedopouští se jím samým ještě nekalé soutěže. Až teprve další činností, kterou jako soutěžitel v hospodářském styku vyvíjí, může se státi soutěžitelem nekalým a stává se jím, příčí-li se tato jeho činnost zákonu o nekalé soutěži. To, co právě bylo vyloženo o živnostech neb o jiných podnicích, platí v podstatě též o příslušnících tak zvaných svobodných povolání, jimiž jsou advokáti, notáři a pod., pokud se přihlíží jen k podnikovému rázu jejich činnosti, totiž k jejich jen na soukromém ujednání, nikoli též na úředním příkazu spočívající činnosti, neboť v té příčině jsou i tato povolání výdělečnými zaměstnáními a způsobila vyvolati (na př. podbízením) hospodářskou soutěž. Žalobce ve svém přednesu, ke kterému se dovolání již jen vztahuje, ani netvrdil, že se žalovaný proti zákonu o nekalé soutěži provinil jinak, než právě tím, že se prý bez zákonného oprávnění ujal živnostenského zastupování stran ve sporech před soudy a je dále provozuje. V tom však, i kdyby tento přednes byl správný a činnost žalovaného skutečně neměla právního podkladu žalobcem postrádaného, nelze shledati příznaky žádného ze skutkových dějů v §§ 1—14 zák. o nek. sout. stanovených a proto nižší soudy zamítly žalobu právem.

Čís. 10821.

Pozemková reforma.

Do dohody, již Státní pozemkový úřad ujednal s vlastníky zabraného majetku o jeho převzetí a o přejímací ceně, není přípustna stížnost na soud. Na tom nemění nic ani nesprávné právní poučení Státního po-